

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

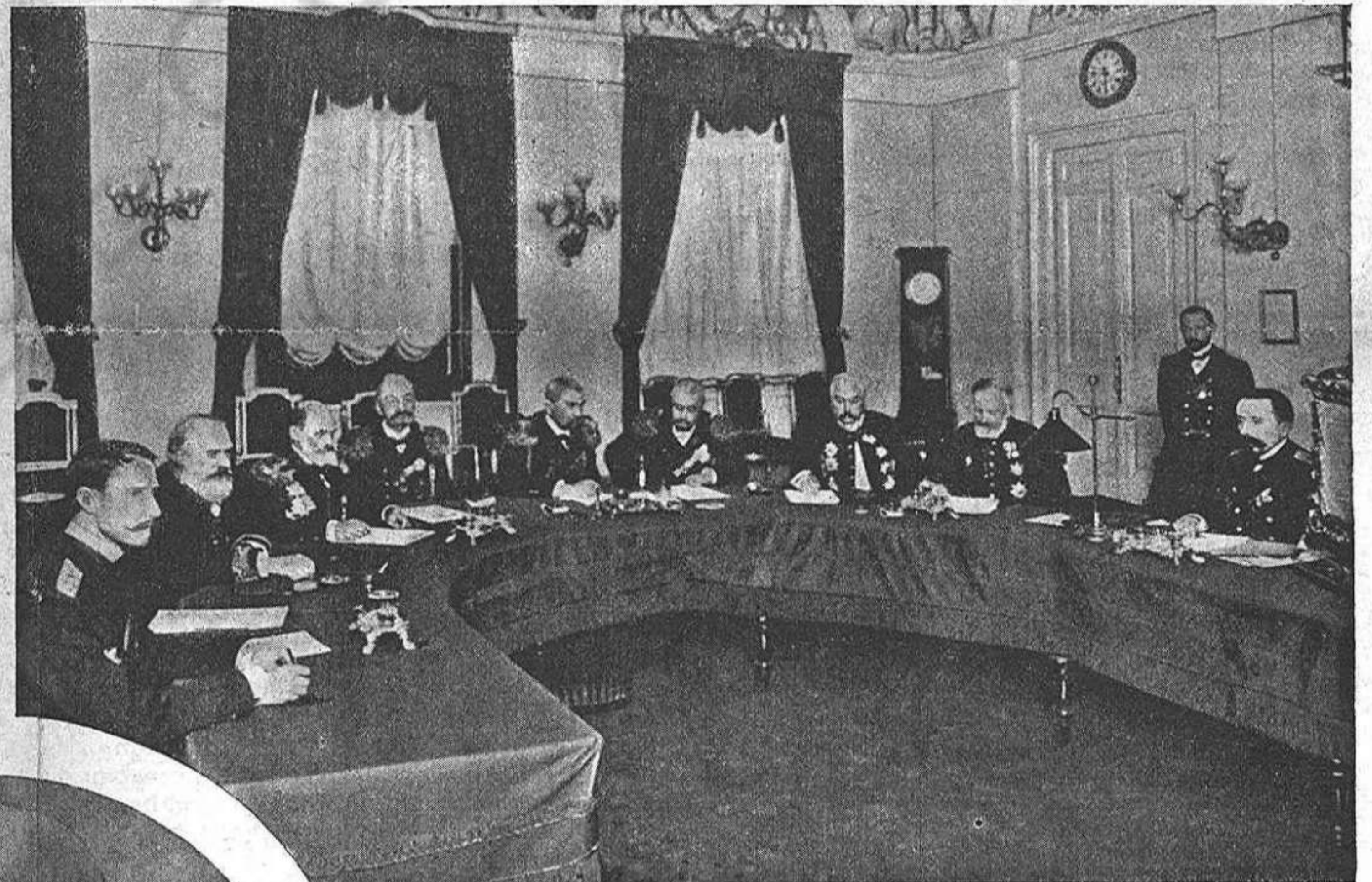
PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

La rendició de Port-Arthur

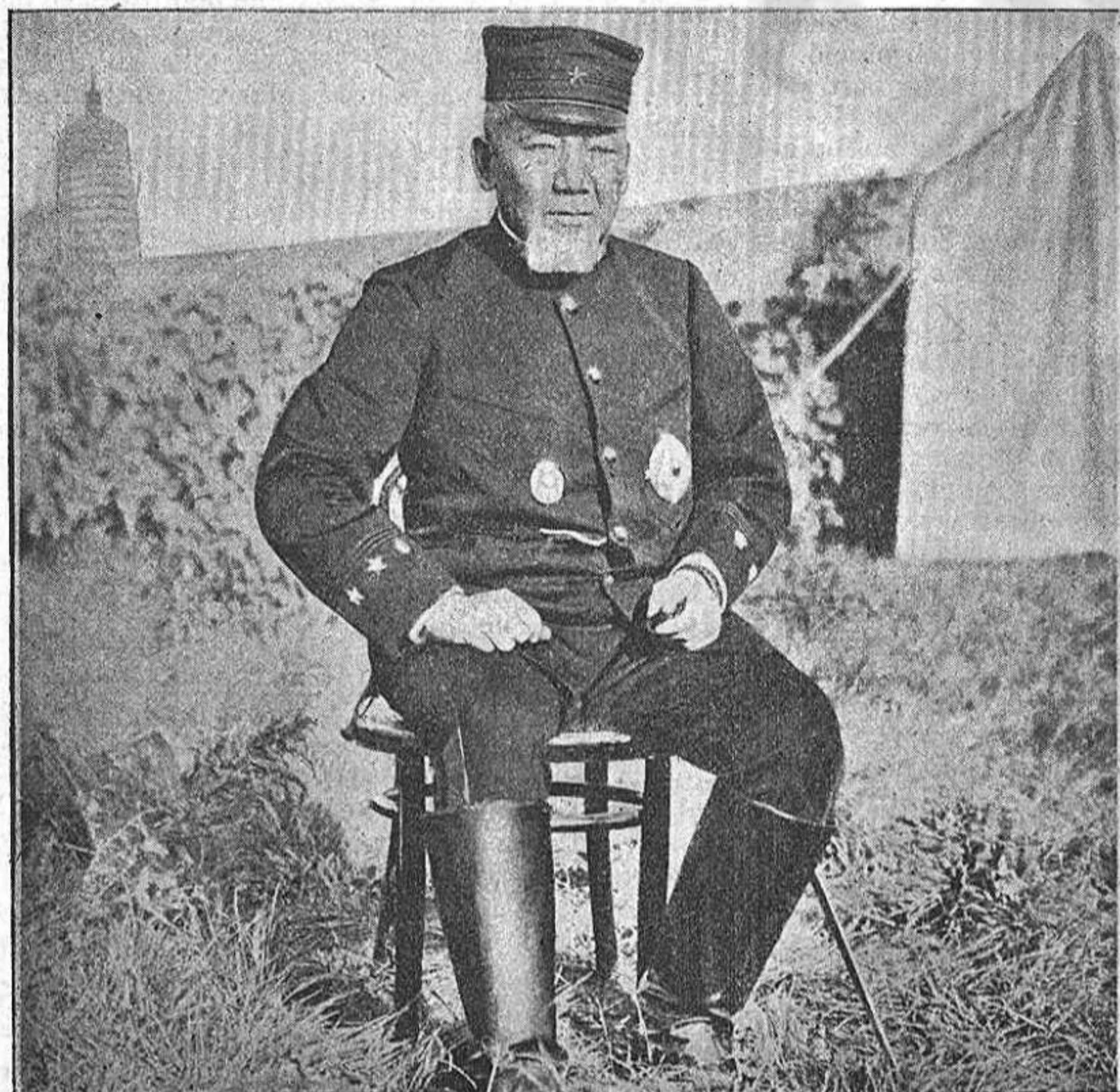
Dintre de Port-Arthur

Ultims moments y destrucció final de la esquadra russa.

A Sant Petersburg

Reunió d' autoritats de Marina, pera ocupar-se d' alguns incidents de la campanya.

El mariscal OYAMA
generalíssim del exèrcit japonés.

El general STOESEL
jefe de la plassa sitiada.

El general NOGI
jefe de las forsas sitiadoras.

Mapa de Port-Arthur, ab la Corea y la Mandxuria.

(0/38)

Mes ara ja anuncian que no serà fins al Abril. Està molt bé. Pel Abril, cada debat ne val mil.

L'altre dia l'Eminentíssim va visitar la Diputació provincial de Barcelona, haventli fet el *rendivú* als alguns dels diputats monàrquics que a últims del pròxim mes de Mars els toca sortir d'aquella casa. Podia l'Eminentíssim tractarlos com a moribundos de la classe de distingits.

¿Cóm es que no'ls hi va donar la benedicció apostòlica?

Llegeixo:
«Ayer se dijo que el jefe de los guardas de la Casa de Campo se halla enfermo de congestión pulmonar, á consecuencia de una veloz carrera en automóvil que dió con el Rey, quien insistió que le acompañase no obstante alegar sus achaques.»
¿Comentari? Jo 'm guardaré de ferlo. No vull que un automóvil corrent per las aforas de Madrid fassi una desgracia á Barcelona.

Decididament el govern rus, encare que vensut, no 's dona per convensut.

Y vol la guerra, la guerra á tota costa; una guerra implacable, sense fi ni terme.

Que 's vaji preparant pera rebre novas pallissas, ja que á lo que sembla 'ls japonesos no desdirán.

Vels'hi aquí un govern que més que un rus sembla un matalás. Y ho proba que quant més el pataquejan, més s'estufa.

Inconvenients d'elegir á un ministre massa bon mosso.

Com á tal va ser nombrat el general Villar ab la idea de que quan el Rey vaji á fer un viatge al extranjer, tothom admiri la estatura aventajada del ministre de la Guerra.

Pero totes las ventajitas tenen els seus inconvenients. Y 'l general Villar deu precisament á la seva estatura la seva desgracia. Y la seva desgracia es costiparse, quan els frets apretan.

Li succeeix lo que á un conegut meu que podria encendre 'l cigarro en un fanal del Passeig de Gracia, sense alsarse de puntetas.

Un dia rífol y desapareible, un nano, un verdader tap, li va dir amidantlo ab la mirada:
—Diguí senyor: ¿qué fa gayre fret aquí dalt?

Sembla que la esquadra russa del Báltich ha rebut ordres de permanéixer una mesada á Madagascar. May ab més rahó s'ha pogut dir que la esquadra russa del Báltich *está en remull*.

Días enrera 's van presentar al govern civil dos joves treballadors dibent:

—Venim á que 'ns agafin, y 'ns portin á la presó.

—¿Han comés algun delictes?—els hi preguntaren.

—Sí, senyor;—varen respondre—hem passat trenta sis horas sense menjar res. Per lo tant, avants de que 'ns decidim á atentar contra la propietat, millor

será que 'ns portin presos. A lo menos ens donarán menjar, y 'ns farán dormir sota cubert.

Aquest fet es rigurosament històrich.
¿A quin extrém de miseria ha arribat el poble obrer, que ha d'implorar que li donguin estada á la presó, per no tenirse que morir de fam!

Stoessel y Nogui, el defensor y l'expugnador de Port-Arthur, després de la capitulació de la plassa, han quedat tan amichs, que fins s'han fet retratar junts, després d'haver esmorzat plegats.

La mateixa conducta segueixen els vencedors y els vensuts, colmantse d'atencions, obsequis y delicadesas. Ningú diria que aquells homes alguns días enrera 's matessin ab la més cruel ferocitat.

¿Qué bestia es l'home quan se posa al servey dels déspotas que l'atían!

¿Per qué lo que fan avuy els russos y japonesos no havían de ferho avants de comensar el siti de Port-Arthur, y haurían estalviat milers y milers de vidas bárbarament sacrificadas, y haurían establert la pau?

El general Azcárraga ja ha trobat qui 's presta á servirli de ministre de Marina.

No tot está perdut.

Ministre tenim per la Marina. Ara no més falta que tinguem Marina pel ministre.

El governador del Ferrol s'ha fet acreedor á que qualsevol barber de la Real Casa li fassi la corona al bell mitj de la clepsa.

Figúrinse que aquell Ajuntament, en us del seu dret, havia suprimit del pressupost las consignacions destinadas á subvencionar festas religiosas.

Y figúrinse que 'l governador, usant del seu tort, puig careix de facultats pera ficarse en aquestas cosas, per sí y ante sí las hi ha tornadas á posar.

Pero com si no hagués fet res, perque 'l Ajuntament, abstenintse d'invertirlas, ja está llest.

¿Vaya uns gobernadors corran per aquellas terras! Més que catòlics son albat. Se creuhen anar al cel quan se morin, y 's quedarán als llims.

Afirma un periódich de Madrid que 'l general Azcárraga no pot fer sombra á ningú.

¿Tan groixut y no pot fer sombra? Imposible.

Sombra y mala sombra per anyadidura... O sino que ho diguin els pobres repatriats, per son propi compte y en nom dels que van deixar els óssos á Cuba y á Filipinas.

Las subsistencias cada día més caras y 'l treball cada día més escás y mal pagat.

Aquesta es la síntesis de l'actual situació d'Espanya.

Al últim se realisan els ideals dels governs clericals.

El poble viu de miracle.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—En-tra-ma-li-a-du-ras.
- 2.ª ANAGRAMA.—Sogras—Orgas—Rogas—Rasgo—Gosar.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—Los picaros celos.
- 4.ª CREU NUMÉRICA.—Mercantil.
- 5.ª GEROGLÍFICH.—De Nadal á Sant Esteve.

Han endevinat totes ó part de las solucions corresponents al número passat els caballers: Jaume Casals (Reus), y F. S. Gastador del Regiment de España

XARADA

—Ja son ben prop de las cinch.
Fesme l'esmorzar, Roseta.

—¿Que vols?
—Dintre un tros de dos un parell de arengadetas y omplem la *tercera-prima*.

—¿Del Priorat?
—Sí, ben plena, no fos quart que 'm refredés y no pogués fer la feyna, sobre tot que sigui tres ¿ho has entés ben bé, Roseta? y *hu-dos* be, que no 's constipi en el lli nostra naneta.

—Ja está.
—Donchs dom el total que la matinada es freda y aixís ab ell embossat el camí es millor d'empendre.

Ara un petó y al treball.

—Hasta 'l vespre!
—Adeu Roseta!

T. J. PISSARRA

TRENCA-CLOSCAS

ELENA CORTÉS Y SIRER

Formar ab aquestas lletres degudament combinadas el títul de una comedia catalana.

A. CARARACH

ANAGRAMA

Per salvar á la Nació convé que tot desseguit en contra de la reacció busquem la Revolució units en un sol partit.

Perque 'l govern ens enganya; l' Azcárraga clerical

molt tot ab la seva manya per entregar á la Espanya baix las urpas del total.

F. JOANET

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	6	7	8	9	—	Poble catalá.
5	9	8	7	9	8	7	6	—	Ofici	
5	9	7	8	6	8	6	2	—	Poble catalá.	
4	2	9	7	8	8	9	—	Carrer de Barcelona.		
1	9	7	6	7	9	—	Arbre.			
1	8	6	7	9	—	Poble catalá.				
7	2	8	9	—	Planta.					
5	6	1	—	—	Comestible.					
1	9	—	—	—	Lletra.					
8	6	—	—	—	Terme geogràfich.					
7	8	2	—	—	Lletra.					
5	6	—	—	—	Nota musical.					
7	6	—	—	—	Arbre.					
1	8	—	—	—	Part del cos.					
5	9	1	—	—	En las imprentas.					
1	9	1	6	7	—					

A. VILALTA

GEROGLÍFICH

×
I
LO LO
K L
SAT SAT
MIQUEL PLANAS

Caballers: J. Tiragram, P. Allevilo, Panxagrossa, Lluís Viola, Badó Vinardell, Visens Estapé, J. S. y Un gastador del regiment de Espanya: No convé.

Caballers: Joan B. Mamé, Ramón Feliz, María B. B. y Anton Cararach: Aprofita.

Caballer: J. Costa Pomés: Rebuta els originals; s'hi farà lo que 's pugui. En J. B. accepta gustós la invitació y li promet quatre ratllas pera 'l seu objecte.—Bernat Almenal: L'amor que vosté sent podrá ser de debó, pero 'ls versos que li inspiran son de per riure.—Felix Cans: Veremos... que deya aquell, no sé quí.—Un pobret d'ermilla: ¿Versos á la vehina y ripiosos y mal medits?.. Passa virol!—J. Moret de Gracia: Seria graciós qu' un xicot de Gracia estigués sempre de desgraciad...—Andrésito: 'Ns agrada bastant. Queda en cartera.—Gonnella Poétich: No tenen la deguda consistencia.—En Caralampio y en Batista: Es ingénuo, pero poca-solta.—Joan Vía: Home, si quan els poguém publicar no resultan extemporanis, molt bé.—S. Roig y Ribas: No 'ns fá el pés.—J. V. y B., J. R., J. del M., J. R., M. T., J. B. y J. P. y M. No 'ns es possible insertar las cartas que 'ns remeten, per varias rahons.

Imprempta LA CAMPAÑA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.^a

Per la remunta

—Vea V., don Marcelo, zi le conviene arguna. Hay inglesas, alemanas, normandas, rusas....